

Vladar Abesinije kao primjer za upoznavanje Poslanika

[Bosanski – Bosnian – بوسني]

Dr. Ahmed b. Osman el-Mezjed

Prijevod:

Senad Muhić

Revizija:

Ersan Grahovac

2013 - 1434

IslamHouse.com

﴿ نموذج لتعرف ملك الحبشة على ﴾

محمد رسول الله ﷺ

« باللغة البوسنية »

د. أحمد بن عثمان المزيد

ترجمة:

سناد موهيتش

مراجعة:

أرسان غراهوفاتس

2013 - 1434

IslamHouse.com

Vladar Abesinije kao primjer za upoznavanje Poslanika

U hadisu koji govori o iseljenju ashaba Allahovog Poslanika Muhammeda, sallallahu alejhi ve sellem, u Abesiniju nakon što su bili izloženi raznim iskušenjima i poteškoćama, spominje se ono što obuhvata misija Poslanika, sallallahu alejhi ve sellem, kao što je lijepo ponašanje, briga o ljudskim pravima i dobročinstvo prema drugima. Ovo je sve ukratko spomenuo ashab Dža'fer b. Ebi Talib kada ga je vladar Abesinije (Nedžašija) u to vrijeme upitao o njegovoj vjeri i o onome u što on poziva. Rekao je:

„Kakva je to vjera zbog koje ste napustili vaš narod, a niste prihvatili moju, a ni vjeru drugih naroda?“

Dža'fer b. Ebi Talib, koji je s njim razgovarao, reče: **„O vladaru, mi smo bili narod koji je bio u neznanju, obožavali smo kipove, jeli smo strvinu, činili smo razvrat, kidali smo rodbinske veze, činili zlo komšijama, jaki su uzimali od slabih i tako smo radili dok nam Allah nije poslao Poslanika od nas, čije porijeklo znamo, i bili smo uvjereni u njegovu iskrenost, povjerljivost i čistoću. On nas je pozvao da obožavamo samo jednog Boga i da ostavimo ono što**

smo mi i naši očevi obožavali kao što je kamenje i kumiri. On nam je naredio da istinu govorimo, da obaveze ispunjavamo, da rodbinske veze održavamo, da komšijama dobročinstvo činimo, da se ustegnemo od zabranjenih stvari i prolijevanja krvi, zabranio nam je razvrat, lažno svjedočenje, jedenje imetka siročadi, potvaranje čestitih žena, a naredio nam je da obožavamo samo Allaha i da Mu ne pripisujemo sudruga, i naredio nam je namaz, zekat i post.“

Tako mu je naveo neke od stvari vezanih za islam, a zatim je rekao: „**Pa smo mu povjerovali i slijedili ono u što je pozivao. Obožavali smo samo jednog Boga i nismo mu pripisivali sudruga, smatrali smo zabranjenim ono što nam je zabranio, a dozvoljenim ono što nam je dozvolio, pa nam je naš narod postao neprijatelj i tlačio nas je, odvrćao nas je od naše vjere kako bi smo se vratili obožavanju kipova, a ostavili obožavanje Allaha, nagovarao nas je da smatramo dozvoljenim one ružne stvari koje smo i prije smatrali dozvoljenim. Pa kada su nas nadvladali, tlačili i otežavali nam, te se postavili između nas i naše vjere krenuli smo u tvoju zemlju, tebe smo izabrali pored svih ostalih, željeli smo da budemo u tvojoj blizini i nadali smo se da nam kod tebe, o vladaru, neće biti nepravda učinjena.“**

Vladar mu je tada kazao: „**Da li kod sebe posjeduješ nešto od onoga sa čime je došao Poslanik?**“, a Dža'fer mu je odgovorio da posjeduje, nakon čega mu je Nedžašija kazao: „**Pročitaj mi to.**“

Dža'fer mu je tada proučio početak sure Merjem, a Nedžašija je plakao sve dok mu brada nije postala vlažna od suza. Plakali su i njegovi biskupi kada su čuli učenje sve dok im knjige nisu postale vlažne.

Zatim je Nedžašija (obraćajući se muslimanima i mušricima koji su došli kod vladara da silom vrati muslimane nazad u Mekku) rekao: „**Tako mi Allaha, ovo što sam čuo, a i ono što je objavljeno Musau, alejhi selam, je sa istog izvora. Idite, ja vam ih nikada neću predati.**”¹

¹ Predaju bilježi Ahmed u *Musnedu*, br. 1649.